fotbal

INTRE DOUĂ TOAMNE... (III)

(Urmare din pag. 1)

n-a sărit în ochi, în meciurile mai sus-citate jocul non-colectiv a fost izbitor.

El a ieșit în evidență, în primul rînd, la nivelul jucătorilor din linia mediană — al căror cuvînt de ordine trebuia să fie lovirea „bitoque" (două loviri) sau „monotoque" (o lovire sau deviere) a mingii, în scopul realizării unei circulații rapide a balonului între jucători și linii — care, de cele mai multe ori, au CĂRAT balonul și nu l-au transmis decît tardiv, în condiții frecvent nefavorabile, coechipierilor. Jucătorii din linia de atac au făcut același lucru (Ion Ionescu — la Berlin și Linz, Lucescu și Dembrovschi — la Lisabona etc.), încercînd abuziv rezolvări individuale care au facilitat sarcina apărărilor adverse.

b) În toate cele 10 partide, atributele jocului CONSTRUCTIV au apărut ca niște insule în evoluția echipei. Foarte rar balonul a fost pasat la timp, în condiții constructive. Adică prin eliminarea adversarului care marchează coechipierul, balonul fiind transmis în spații libere, în „gaură", cum se spune. Nenumărate pase s-au dat în ideea „ca să scap de minge", nu în vederea construirii unei acțiuni.

c) Vorbind de jocul ELASTIC pe care trebuia să-l practice echipa, atribut care semnifică trecerea rapidă din apărare în atac și invers, antrenorii folosesc o metaforă care, cu timpul, s-a ruginit de-a binelea: aceea a acordeonului. Acțiunile echipei — spun ei — trebuie să se asemene cu burduful acordeonului care se întinde și se strînge.

Dacă în jocurile susținute în deplasare, „burduful" a rămas strîns 70—80 de minute și — fatal — nu a putut fi vorba de o trecere din apărare în atac, nici în jocurile susținute acasă trecerea nu s-a efectuat în condițiile recomandate. Cei care au atacat, s-au uitat pe sine de multe ori pe poziții avansate, repliindu-se greu, tardiv, așa cum ieșirea la atac, din poziții de apărare, nu s-a făcut prompt, organizat, în bloc.

d) Caracterul DINAMIC — prin care se înțelege jocul în continuă mișcare al tuturor fotbaliștilor (și cel cu mingea, și cel fără) — de-a lungul întregii partide — a fost spulberat de sutele de ipostaze contemplative în care s-au găsit fotbaliștii români.

În ultimele 10 meciuri ale reprezentativei i-am zărit de nenumărate ori PRIVIND jocul pe Pîrcălab, pe Grozea sau pe Dobrin, pe Ionescu sau pe Kallo. La drept vorbind, în afara lui Dinu sau a lui Ghergheli, care joacă fotbal și atunci cînd n-au mingea (adică participă sau caută să participe la fază), nu știm cine mai aplică principiul jocului dinamic.

e) Referindu-ne la componentele „tehnică înaltă" și „pregătire fizică superioară", nu vom cădea în greșeala de a pretinde că am descoperit... America, realitatea fiind binecunoscută. Reprezentativa n-are la dispoziție decît cîțiva jucători cu un bagaj tehnic la nivelul standardului european, iar în ceea ce privește pregătirea fizică, căderile simptomatice ale fotbaliștilor români în finalul partidelor (R.D.G. — România, România — R.D.G., Austria — România, România — Olanda, Selecționata Divizionară Română — Selecționata Divizionară Polonă, Portugalia — România), vorbesc de la sine.

Iată, deci, care a fost factura jocului echipei reprezentative: nici constructiv, nici colectiv, nici dinamic, nici elastic, nici ofensiv...

Aceasta fiind realitatea incontestabilă, ne întrebăm, în mod legitim:

...6 decembrie 1967. Unul din numeroasele atacuri disperate ale jucătorilor români în partida retur cu echipa R. D. Germane. Nici unul dintre ele, însă, nu va fi încununat de succes, iar la capătul meciului echipa română va părăsi preliminariile olimpice.

Foto: N. AUREL

CINE POARTĂ VINA? JUCĂTORII SAU ANTRENORUL?

În discuție vom pleca de la două situații: o înfrîngere și un rezultat bun.

După jocul pierdut la Lisabona, antrenorul ANGELO NICULESCU declara, printre altele: *„N-avem ce face. Aceștia sînt jucătorii noștri. Aceasta este valoarea lor!"*

Nu noi vom fi cei care contestă declarația (deprimantă) a antrenorului Niculescu, ci secretarul general al F.R.F., ION ȘICLOVAN, care, după meciul cu Anglia, spunea: *„Partida cu campionii lumii a dovedit încă o dată marile resurse ale fotbaliștilor români și ale fotbalului nostru în general"*

Cine a spus adevărul, antrenorul Angelo Niculescu sau secretarul general Ion Șiclovan (prezent, în prealabil, și pe Estadio Nacional, la jocul cu Portugalia)?

Înclinăm să dăm crezare secretarului general al F.R.F., nu datorită... situării sale ierarhice superioare în raport cu cea a antrenorului, ci pe considerentele probatorii oferite de evoluțiile jucătorilor români în diverse partide cu adversari renumiți.

Se naște atunci cea mai firească întrebare din toate cele care pot fi puse vizavi de ultimele 10 partide ale reprezentativei: DE CE NU ÎȘI VALORIFICA JUCĂTORII ROMÂNI RESURSELE? Cu alte cuvinte, de ce nu progresează, de ce nu crește valoarea lor, de ce nu ajung să aplice concepția modernă a fotbalului, jucînd, așa cum se cere, constructiv, colectiv, dinamic, elastic...?

De ce?

Există două posibilități: ori antrenorii nu cunosc fondul acestei concepții și o declamă doar, ori o cunosc dar nu știu să le-o transmită și elevilor lor.

Rezultatul este același: joc necorespunzător.

Dacă, într-o clasă, elevii nu ajung să stăpînească materia, vinovat se consideră întotdeauna profesorul care, ori n-are cunoștințe, ori n-are metodă. Mutatis mutandis, situația și concluziile sînt aceleași. Antrenorul este în culpă!

Prin aceasta nu vrem să-i scoatem complet din cauză pe jucători, deoarece ei nu fac eforturi deosebite pentru a evolua spre o valoare ridicată, dar rămînem la concluzia (care ni se pare destul de evidentă), că prima și marea vină revine antrenorului.

LA CUVÎNT: STATISTICA!

CRACOVIA — **Stadion Wisla — 29 octombrie 1967. POLONIA-ROMÂNIA 0-0.**

România: **Coman-Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu, Libardi (min. 63-Dobrin), Koszka, Năsturescu, Constantin, Soo, Voinea (min. 63 — Kallo).**

BERLIN — **Stadion Walter Ulbricht — 18 noiembrie 1967. R.D.G.-ROMÂNIA 1-0 (1-0).**

România: **Coman — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu, Ghergheli, Dobrin, Koszka, Năsturescu (min. 46 — Lucescu), Constantin, I. Ionescu.**

A înscris Pankau (min. 9 — din 11 m).

BUCUREȘTI — **Stadionul „23 August" — 22 noiembrie 1967. ROMÂNIA-R. F. a GERMANIEI 1-0 (0-0).**

România: **Haidu — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu, Ghergheli, Koszka, Pîrcălab, Dobrin (min 8 — Constantin), I. Ionescu, Kallo.**

A înscris Ghergheli (min. 80).

BUCUREȘTI — **Stadion „23 August" — 6 decembrie 1967: ROMÂNIA-R.D.G. 0-1 (0-1) A înscris Irmscher (min. 8).**

România: **Coman — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu, Ghergheli, Koszka, Pîrcălab, Constantin, I. Ionescu, Kallo (min. 46-Sasu).**

LINZ — **Stadion Municipal — 1 mai 1968. AUSTRIA-ROMÂNIA 1-1 (0-1).**

Au înscris: Kallo (min. 8), respectiv Siber (min 85).

România: **Coman - Ivăncescu, Barbu, Hălmăgeanu, Deleanu, Grozea, Dinu, Dobrin (min. 85 — Nunweiller IV), Sasu, I. Ionescu, Kallo.**

BUCUREȘTI — **Stadionul Republicii — 5 iunie 1968. ROMÂNIA-OLANDA 0-0.**

România: **Coman — Ivăncescu, Barbu, Hălmăgeanu, Deleanu, Dobrin, Dinu (min. 62 — Ghergheli), Grozea, Dumitriu II, Dumitrache (min. 46— I. Ionescu), Haidu.**

IAȘI — **Stadion Copou — 9 octombrie 1968. SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ A ROMÂNIEI-SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ A POLONIEI 1-0 (1-0).**

A înscris: Dembrovschi (min. 24).

Sel. div. a României **Coman — Sătmăreanu, Boc (min. 30 — Hălmăgeanu; min. 80 — Petescu), D. Nicolae, Mocanu, Ghergheli, Dinu, Pîrcălab, Dobrin (min. 70 — Voinea), Dembrovschi, Lucescu.**

LISABONA — **Estadio Nacional — 27 octombrie 1968. PORTUGALIA-ROMÂNIA 3-0 (2-0).**

Au înscris: Jacinto Jose (min. 20 și 71) și Jacinto Joao (min. 33).

România: **Coman (min. 46 — Gornea) — Sătmăreanu, Dinu, D. Nicolae, Mocanu, Ghergheli, Petescu Pîrcălab, Dobrin, Dembrovschi (min. 75 — Grozea), Lucescu.**

BUCUREȘTI — **Stadion „23 August" — 6 noiembrie 1968. ROMÂNIA-ANGLIA 0-0.**

România: **Gornea — Sătmăreanu, Barbu, Dinu, Mocanu, Ghergheli, Petescu (min. 34 — Nunweilier VI), Pîrcălab, Dobrin (min. 77 — Domide), Dumitrache, Lucescu.**

BUCUREȘTI — **Stadion „23 August" — 23 noiembrie 1968. ROMÂNIA-ELVEȚIA 2-0 (0-0).**

Au înscris: Dumitrache (min. 58) și Domide (min. 74).

România: **Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Mocanu, Ghergheli, Nunweiller VI, Martinovici (min. 79 — Dembrovschi), Domide, Dumitrache, Lucescu (min 46 — Kalio).**

10 jocuri — 3 victorii — 4 egale — 3 înfrîngeri — 5:6 10 p.

Au jucat 8 meciuri: **Sătmăreanu, Mocanu, Dobrin, Ghergheli.**

7 meciuri: **Coman,** 6 meciuri: **D. Nicolae, Dinu** 5 meciuri: **Pîrcălab, Lucescu, I. Ionescu, Kallo.** 4 meciuri: **Dan, Koszka, Constantin.** 3 meciuri: **Gornea, Barbu, Hălmăgeanu, Petescu, Grozea, Dembrovschi, Dumitrache.** 2 meciuri: **Năsturescu, Sasu, Voinea, Domide, Nunweiller VI, Ivăncescu, Deleanu, Boc.** 1 meci: **Haidu (portarul), Haidu (atacantul), Soo, Nunweiller IV, Martinovici, Libardi, Dumitriu II.**

În ultimele 10 partide, echipa reprezentativă a folosit, succesiv, jucători de la 7, 6, 6, 5, 9 (!), 7, 5, 6, 6, 7 cluburi. Dacă în ultimele cinci partide, „11"-le tricolor s-a alcătuit pe un schelet de echipă (Dinamo București), în primele cinci s-a folosit metoda „mozaic", omițîndu-se, însă, capacitatea de conlucrare a jucătorilor în cadrul aceleiași linii, în momentele de atac sau apărare etc.

Au fost folosiți 36 de jucători! Adică, efectivul a trei echipe! Cu o asemenea rulare, ne întrebăm cînd se poate CONSOLIDA o formație dacă, numai într-un an de zile, se bîjbîie în ALCĂTUIREA ei cu atîția jucători?

Gîndindu-ne la echipele Angliei sau Portugaliei, de exemplu, care de ani de zile mențin aceiași 15-16 jucători în lotul național, cu intenția limpede de a omogeniza și potența o echipă standard, bîlbîiala antrenorilor noștri poate cu greu primi un calificativ...

(M. P.)

LA 17 ANI, ÎN DIVIZIA A

De multe ori, datorită unei greșite politici de promovare a tinerelor talente, jucători cu evidente perspective de progres au îmbătrînit pe banca rezervelor. „Nu e încă copt" — spun unii antrenori, deși randamentul unor titulari din echipă e în vizibil regres. Sînt însă și jucători mai... norocoși. Deși au încă vîrsta junioratului, ei îmbracă tricoul echipei de seniori. Unul dintre acești „norocoși" este AUREL BELDEANU.

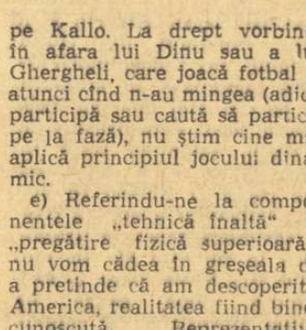

AUREL BELDEANU

★

Abia a împlinit 17 ani (e născut la 5. IX. 1951) și iată că la sfîrșitul acestui sezon fotbalistic poate face un bilanț după care jinduiesc mulți de vîrsta lui. A fost promovat în echipa națională de juniori. Apoi a evoluat de două ori în echipa de tineret a clubului Progresul București, unde a învățat abecedarul fotbalului, ca după aceea să debuteze în divizia A. Antrenorul Drăgușin n-a stat pe gînduri și l-a adus în linia mediană a primei formații. L-a preferat lui Șoaică, punînd lîngă experimentatul și combativul Neacșu un tînăr animat de dorința afirmării. La Progresul nu era o noutate această promovare. În actualul sezon au jucat în prima formație R. Ionescu, Mocanu, Deru. Aici, tineretul se simte bine.

★

1968 a însemnat pentru Beldeanu și primul lui interviu. L-am întîlnit la meciul Dinamo — Universitatea Craiova. Venea de la școală.

— Cum ai ajuns la Progresul, Beldeanu?

— *Am iubit această echipă. Am venit aici în pantaloni scurți. La grupa de copii a antrenorului Barasch. Am trecut apoi prin mîinile lui nea Gorgorin și Cluge. Ați auzit de dînșii.*

— Cum ai devenit... internațional?

— *M-a văzut tovarășul profesor Ola cînd jucam la juniorii Progresului. M-a chemat la lot. Ce emoționat eram. Nu vă închipuiți ce era pe mine și pe colegii de clasă.*

— Apropo, de colegi. Unde înveți?

— *Sînt elev în anul III al Școlii profesionale Electroaparataj. Mă calific în meseria de frezor.*

— Ce părere ai de bilanțul tău fotbalistic în acest sezon?

— *În divizia A am călcat cu dreptul. La primele examene — am debutat cu Dinamo București — am trecut cu bine: 7, 6, 7, 7. Acestea sînt notele. În primăvară plec cu un moral bun, mai ales că noii mei colegi m-au primit în rîndurile lor cu multă căldură și prietenie. Încurajările au făcut mai ușor de suportat tracul debutului. De atîtea ori Oaidă, Neacșu sau Matei m-au bătut prietenește pe umăr. Cînd îmi spuneau „Bravo Beldeanu" eram în al nouălea cer.*

★

Puținul timp pe care l-am avut la dispoziție pentru discuția noastră s-a terminat. Beldeanu căuta insistent cu privirile poarta stadionului Dinamo. Și-a luat la revedere, după care a rupt-o la fugă. Un școlar, cu mapa la subsuoară, în care se aflau fizica, istoria sau mecanica, s-a strecut printre miile de spectatori și și-a ocupat un loc în tribună. De acolo a urmărit jocul lui Ghergheli, Nunweiller VI, Ivan, ai mijlocașilor buni, de la care e conștient că are ce învăța și printre care dorește să pășească.

Constantin ALEXE

SEMNAT: ILIE GREAVU

Uneori ni se întîmplă să întîlnim, în peregrinările proprii profesiei, fapte pe care nu le-am fi putut bănui, situate în afara scopului urmărit.

O astfel de situație ne-a întîmpinat zilele trecute la cabana atît de primitoare, de la Clăbucet-plecare, unde oficiul de gazdă este îndeplinit, cu vrednicie și căldură, de doi foști sportivi: soții Jeni (Tampa) și Mituș Constantinescu.

Depănînd amintiri, întrerupte adeseori de sosirile noilor oaspeți, am remarcat delicatețea cu care perechea de cabanieri de la Clăbucet știu să-și întîmpine vizitatorii, să li se pună la dispoziție, încercînd să-i satisfacă deplin.

Și — uite așa, discuția a alunecat spre buna deservire a turiștilor, spre aspecte mai puțin sportive, cum ar fi aprovizionarea, meniurile și... condica de reclamații. Din acest punct, atît de îndepărtat de sport, am revenit brusc la profilul preocupărilor noastre obișnuite. Cum s-a întîmplat? Se spune, de obicei: simplu. Într-adevăr, a fost simplu să cercetăm extrem de selectiva „arhivă" a nemulțumirilor, dintre care cea din urmă se plîngea, pe un ton destul de aspru, de lipsa de omenie, înțelegere, prețuire etc. a celor doi oameni de munte, care în ziua X nu-i serviseră pe „clienți" cu țuică fiartă! Ce ne interesează pe noi un fapt divers ca acesta? Numai pentru că cel care semna nu era altul decît cunoscutul fotbalist rapidist Ilie Greavu!

Em. DEC.

P.S. Totuși, curiozitatea nu mi-a dat pace pînă ce n-am întrebat cum s-au descurcat cabanierii? „Am servit țuică rece", mi-au răspuns ei. Ilie Greavu a consumat-o și așa. Sperăm sincer să nu-i fi făcut rău, el fiind mai dispus, după cum am văzut, s-o fi servit caldă...

SPORT și MAFIA

Acte de acuzare (I)

de Lamberto ARTIOLI

Cu această pagină începe acuzarea pe care o aduc boxului american, structurii și mediului său, mentalității oamenilor săi cei mai reprezentativi. Sau, mai bine-zis, unei părți a boxului american. Fiindcă, după părerea mea, pugilatul din Statele Unite nu este corupt și putred în întregime ci — pot spune — în proporție de 60 la sută.

Redau, absolut fidel, opt știri difuzate, începînd din 1958 și pînă azi, în toată lumea de două agenții de presă americane: United Press *și* Associated Press. *Citiți-le cu atenție: veți înțelege, îndată, ce înseamnă boxul în Statele Unite. Apoi va urma și restul.*

Prima.

NEW YORK, *28 martie 1958.* — Frank S. Hogan, procuror districtual al statului New York, a hotărît să termine cu toți indivizii dubioși care infestează boxul în Statele Unite. Folosind ca punct de plecare meciul Alkins—Logart, organizat de I.B.C. și asupra căruia planează ceva mai mult decît o simplă bănuială de aranjament, Hogan a ordonat o severă anchetă menită să incrimineze numeroși conducători ai organizației, în special pe Frankie Carbo și oamenii săi, acuzați că au comis și comit și acum crime ori încălcări ale legilor care reglementează activitatea pugilistică.

A doua.

NEW YORK, *2 iulie 1958.* — Bert Grant, arbitru a numeroase meciuri de box, a fost arestat pentru corupție. EL A PRIMIT ÎN TOTAL PATRU MII DE DOLARI PENTRU CĂ A INFLUENȚAT DECIZIILE ÎN CÎTEVA ÎNTÎLNIRI, printre care cele susținute de germanul Willi Besmanoff, argentinianul Alex Miteff, cubanezii Nino Valdes și Orlando Zulueta și americanul Frank Ippolito. În 1957, Miteff l-a învins prin decizie unanimă pe Besmanoff, iar Zulueta a dispus net de Frank Ippolito. În februarie trecut, Miteff a cîștigat la mică diferență în fața lui Valdes. Managerul lui Miteff ca și al lui Zulueta era Herman Wallman. *Bert Grant a fost arestat la cererea Comisiei pugilistice a New York-ului.*

A treia.

NEW YORK, *22 octombrie 1958.* — Într-un articol publicat de *„Saturday Evening Post"*, cel mai vîrstnic dintre arbitrii-judecători ai Comisiei pugilistice din statul New York, Harold Barnes, a cerut să se interzică boxul. Harold, care mai activează și acum a oficiat pe ring, în decurs de treizeci și șapte de ani, ca arbitru a șase mii de întîlniri, dintre care peste o sută de campionate mondiale. *„Am*

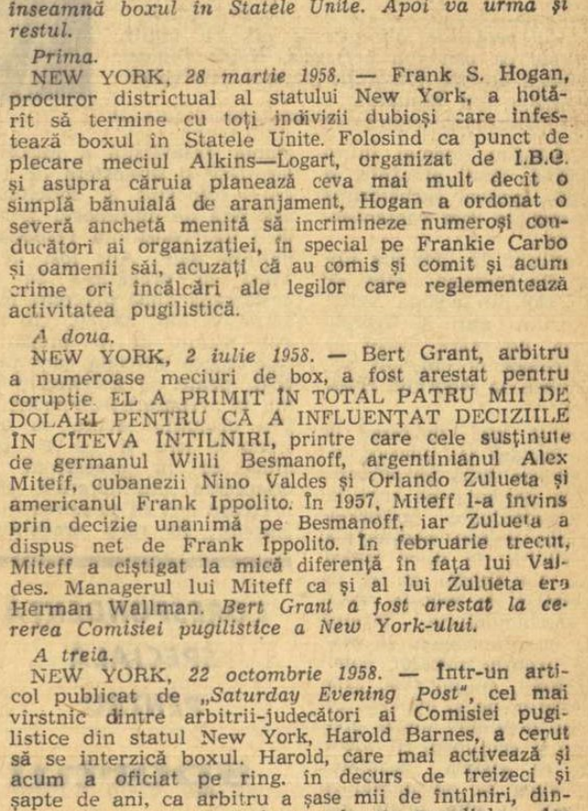

Desene de N. CLAUDIU

63 de ani — a scris el — *și am văzut prea multe lucruri necurate. Dacă aș avea puterea să hotărăsc, aș interzice boxul. Sincer vorbind, consider că boxul în Statele Unite este o escrocherie legalizată".*

A patra.

WASHINGTON, *23 septembrie 1959.* — Poliția federală (F.B.I.) A ARESTAT, ASTĂZI, CINCI OAMENI BINECUNOSCUȚI ÎN CERCURILE PUGILISTICE, SUB ACUZAREA DE A FI ÎNCERCAT, PRIN PRESIUNI NEPERMISE, SĂ-ȘI ÎNSUȘEASCĂ O PARTE DIN SUMELE CÎȘTIGATE DE CAMPIONUL LUMII LA CATEGORIA SEMIMIJLOCIE, DON JORDAN. Este vorba despre Truman Gibson, avocat din Chicago, fost director al lui International Boxing Corporation și președinte al lui National Boxing Enterprise, Frankie Carbo, Frankie (Blinky) Palermo, Joseph Sica și Louis Tom Dragna, cu toții amestecați în activități mai mult sau mai puțin clandestine în cercurile pugilistice și ale book-maker-ilor. Cu aceste arestări se încheie o acțiune de răsunet, care va avea importante repercusiuni asupra lumii boxului american, unde National Boxing Enterprise, succesoarea directă a lui International Boxing Corporation, controlată de James Norris, este cea mai puternică societate care organizează întîlniri de box. *Paul John Carbo, un gangster cunoscut și sub numele de Frankie Carbo, este considerat cel ce controlează din culise de mai mulți ani, lumea boxului american.* El mai fusese acuzat de activitate ilegală de către statul New York dar i se acordase libertate provizorie. A fost arestat de agenții federali la John Hopkins Hospital din Baltimore, unde a fost internat, ieri seară, pentru a fi supus unui control medical. Frankie (Blinky) Palermo, arestat la Philadelphia, alt gangster faimos, a compărut în fața tribunalului sub acuzarea de a fi desfășurat ca și Carbo, activități ilegale în box. Timp de mai mulți ani, el a fost manager al unor boxeri cunoscuți, printre care ex-campionii mondiali Ike Williams și Johnny Saxton.

Joseph Sica, organizator de reuniuni pugilistice la Los Angeles, a fost de mai multe ori implicat în afaceri criminale. Louis Ton Dragna ducea o activitate notorie de book-maker. Și Sica și Dragna au fost arestați de F.B.I. la Los Angeles. Împotriva celor cinci arestați, Marele juriu federal din Los Angeles a stabilit zece capete de acuzare pentru a fi încălcat legea „Antiracketeering Act" (N.R. *lege care interzice activitatea organizațiilor de gangsteri)* și legile federale privitoare la extorcări. Acuzații sînt pasibili de pedepse cu detențiune care ajung pînă la 20 de ani de închisoare și o amendă de zece mii de dolari pentru fiecare cap de acuzare. În cazul lui Palermo, mandatul de arestare precizează că gangsterul a reușit să stoarcă 1 725 de dolari de la Jakie Leonard, organizator de întîlniri pugilistice la Hollywood Legion Stadium din Los Angeles. Palermo și Sica sînt acuzați, pe lîngă aceasta, de a fi încercat să constrîngă pe managerul lui Jordan să accepte o întîlnire pentru titlu cu Sugar Hart.

A cincea.

WASHINGTON, *3 iulie 1965.* — Comisia de comerț a Camerei reprezentanților va examina marțea viitoare moțiunea președintelui său, Oren Harris, care cere desemnarea imediată a unei Comisii federale de control a boxului profesionist. Moțiunea a fost prezentată imediat după meciul pentru titlul mondial la categoria grea, Clay—Liston.

Doi cunoscuți ex-campioni ai lumii, Jack Dempsey și Rocky Marciano, au fost invitați în fața Comisiei ca să-și spună părerea în legătură cu problemele actuale ale boxului profesionist în Statele Unite.

ÎN ROMÂNEȘTE de S. Bonifaciu și A. Brebeanu

(Din „SPORT E MAFIA" — (6) 1968 Casa editrice Valentino Bompiano E C Milano).